

Het Feest van de Nayrouz (Martelaren)

In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, Enig God. Amen.

Het Feest van de Nayrouz betekent het feest van de herinnering van de martelaren, die we niet zoals andere feesten eenmaal per jaar vieren, maar het is meer dat we hen elke dag van het jaar herinneren. Voor degene onder jullie de Synaxarium lezen, daarin staat elke dag, “Op deze dag herdenkt de Kerk...” er daarin worden vervolgens een aantal namen van Martelaren genoemd.

Het feest van de Martelaren is niet enkel een uniek feest wat in de Koptisch Orthodoxe Kerk wordt gevierd, maar alle kerken hebben een of andere vorm van dit feest. Dit is omdat martelaren een bijzondere positie hebben binnen de Kerk die nog boven de positie van al de heiligen in de Kerk staan. Het is groter dan al de dienende Patriarchen en al de afgezonderde monniken in het huidig leven. De martelaren bezitten de eerste plaats, maar wat is daar de reden van?

CHRISTENVERVOLGING en MARTELAARSHIP

De Martelaren in hun martelaarschap demonstreren de diepste vorm van liefde voor God. Onze Heer Jezus Christus zei. “Niemand **heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden**” Johannes 15:13. De Martelaren hielden meer van God dan dat ze van hun eigen leven hielden, en hebben hun leven neergelegd voor Hem. In hun martelarenschap hebben ze niet alleen de diepte van hun liefde voor God laten zien, maar het laat ook de groote van hun moed zien.

Het was in hun moed om openbaar te getuigen van Jezus Christus, ondanks dat het getuigen in gevaar voor eigen leven was. Dit is waarom bijvoorbeeld de Heilige Johannes de Doper, wie de Heer Jezus omschreef als, “onder hen, die uit vrouwen zijn geboren, is er niemand opgestaan, groter dan Johannes de Doper.” Mat 11:11, die zowel getuigen als martelaar was. Het is aangenomen dat het woord ‘martelaar’ afkomt van de term ‘getuigen’ voor het geloof, zelfs als het doorgaan met getuigen kan lijden tot die persoon zijn dood.

Opmerkelijk is dat al onze vaders de Apostelen die het geloof hadden ontvangen van onze Heer Jezus zelf, allen hun leven eindigde in vorm van een martelaarschap omwille van het geloof. Dit is met uitzondering van Heilige Apostel Johannes, de geliefde, wie voordat hij zijn martelaarschap kreeg lichamelijk meer gepijnigd werd dan de andere Martelaren, omwille van het geloof.

De Martelaren hebben daarom meer liefde getoond voor God dan voor hun eigen leven. Ze hebben ook de diepte van geloof. Het geloof wat ze hielden tot hun dood en dit geloof werd niet gehinderd door dreiging van pijn of lijden. Ze hebben het gebod van Christus vervuld waarin Hij zei “en gij zult Mijn getuigen zijn” Handelingen 1:8.

Bovendien waren ze een ongelooflijk voorbeeld voor alle generaties in het getuigenis van het geloof en zijn standvastigheid ondanks alle pijnen en vervolgingen. Zij zijn degenen die het geloof behouden voor ons met hun bloed totdat het werd gegeven aan ons intact. Dit is de reden waarom we de martelaren worden de zaden van het geloof, en het fundament van het geloof in de kerk.

Martelaarschap begon vanaf het begin van het christendom en bleef met haar haar hele reis door de tijd. Het begon vanaf het begin van het christendom voor als onze Heer zei, **"In de wereld zult u verdrukking hebben"** Joh 16:33.

Velen zijn degenen die probeerden weg te lopen van deze verdrukking, maar de martelaren niet wegelopen van verdrukking, in plaats van ze droeg het en zette er doorheen

De Heer zei **“en er komt zelfs een tijd dat iedereen die jullie doodt, meent daarmee God te dienen.”** Joh. 16: 2. En ook zei Hij **“Zie, ik zend u als schapen midden onder wolven.”** Toen onze Heer Jezus Christus riep de mensen om hem te volgen, heeft hij hen niet beloofd een weg bezaaid met rozenblaadjes hebben, maar Hij vertelde hen u zal een pad met verdrukking en het lijden te nemen

Ondanks dit dreigen bleven ze volharden in hun geloof de rest van hun dagen. Er kwam zelfs een tijd wanneer men hunkerde naar de dood. Het was niet dat alleen hun angst voor de dood overwonnen was, maar dat hun verlangen om gescheiden te worden van de wereld en te verblijven bij Christus. De Heilige Apostel Paulus zei “begeerte hebbende om ontbonden te worden van de wereld en met Christus te zijn” Filipenzen 1:23. Een toonbeeld is de keer toen 30000 Kopten van Damanhör richting Alexandrië gingen om het martelarenschap te zoeken en zongen onderweg hymnen en prezen God. Dood werd een verlangen voor hen.

Toen de dag van de Heilige Fam de Soldaat was gearriveerd, droeg hij zijn mooiste kleding op die dag. En wanneer mensen hem zagen en vroegen waarom hij zo gekleed was, vertelde hij hen dat hij zijn bruiloft kleding aanhad en dat dit de dag was waarbij zou vertrekken naar de Bruiloft. De Heilige Anthony, de vader van alle monniken, zocht ook het martelaarschap. Ondanks dat het monnikschap een ontvluchting van de wereld is, het was geen ontvluchting van de martelarenschap. Hij kwam vanuit de wildernis en ging naar Alexandrië zoekende het martelarenschap. Hij bemoedigde de gelovigen op vele openbare gelegenheden, maar God liet het niet toe dat hij gemarteld werd, want God had een andere bedoeling met hem.

Wat zo bijzonder aan de Heilige Johannes de Doper is, is het feit dat hij zijn martelarenschap vervulde terwijl onze Heer Jezus nog op aarde was. Het was dus mogelijk om Heilige Johannes te redden als dat Gods wil zou zijn. Maar Hij liet het toe om het Martelarenschap aan Johannes te vervullen als een kroon van getuigen voor de Heer.

Van de martelaren die hielden van de overgave aan het Martelarenschap is de grote Heilige Ignatius, de Bisschop van Antioch een groot voorbeeld en van wie de Patriarchen te Antiochen zijn naam dragen tot deze dag. Zij nemen de naam Mar Ignatius alswel andere namen. Deze Heilige werd meegenomen naar Rome om daar gemarteld te worden, maar de gelovigen te Rome wilde hem redden uit de handen van de dood en kidnaptten St. Ignatius van zijn belagers en voorkwamen dat hij voor de Keizer in Rome moest verschijnen om berecht te worden. Heilige Ignatius schreef hun een bijzondere brief die teruggevonden kan worden in de Heilige Schriften van de Apostolische Vaderen, waaronder St. Ignatius ook werd gerekend. In deze brief schrijft hij hun dat hij vreesde voor de liefde die ze voor hem koesterde, dat hun eigen leven in gevaar zou kunnen brengen. Na al zijn strijd die hij gestreden had in zijn leven, kon hij toch niet wederom zo een zware strijd aan door hem inleven te houden en hun leiden aanzien. Ze zouden St Ignatius voor de leeuwen gooien en mochten de leeuwen hem niet doden, dan zouden ze de leeuwen opjagen totdat St. Ignatius wel gedood zou worden door de leeuwen. Het is een bijzondere brief om te lezen van onze Apostolische Vaderen. Uiteindelijk werd deze Heilige voor de leeuwen gegooid wie hem verslonden hebben, maar in die nacht daarvoor verscheen hij aan de gelovige in geest en bemoedigde hen.

Vele Martelaren voelde bij het naderen van hun dood een ongewone verlangen en blijdschap in het feit dat ze op het punt stonden om herenigd te worden met Christus, en hen in de hemel, en deze blijdschap was voor hen vele malen belangrijker dan hun bestaan op deze wereld. Hun geloof maakte hun vertrouwen in Christus en Zijn Hemelse Macht compleet.

Zij zagen de dood enkel als de snelste stap naar het paradijs. Het neerslaan van een zwaard duurt maar enkele seconden. Dit was een tijd die verbleek bij de gedachten van ontwaken in de armen van Christus. Zelfs moeders van Martelaren hielden dit beeld voor om hen te bemoedigen in moeilijke tijden. Onder het martelarenschap kennen we veel groepen: kinderen, jeugd en ouderen alwel onder mannen als vrouwen. Een voorbeeld is Heilige Damiana die niet alleen, maar ook de 40 maagden die met haar waren, werden gedood. Zij bestrafte haar vader wanneer deze probeerde te vluchten voor de martelaren dood. Uiteindelijk kwam hij terug en ontving de kroon van het Martelarenschap. Haar vader was heerser van het gebied Zafaran.

De zwaarste Christenvervolging was onder bewind van Keizer Diocletian. Dat is de reden waarom vanaf het begin van zijn heersen, de Koptisch Kalender in is gegaan. Zoals we al net zeiden, zagen zij het martelarenschap als de snelste en rechtvaardigste manier naar het paradijs, maar dat hing ook af of ze direct gedood zouden worden.

Helaas voor enkele onder de martelaren was er geen snelle dood, maar ging er een periode van langdurige marteling vooraf. Vaak kwam het voor dat door aandringen van iemand om die persoon zo snel mogelijk een vonnis te vellen, zodat deze niet langer zou moeten lijden.

Het was dan ook tijdens het verdragen van de pijnen die de Martelaren te voorduren hadden, dat de genade van de Heer over hen duidelijk werd. Er kwam een rust over hen die het mogelijk maakte voor hen om al de pijnigingen op hen te nemen zonder hun mond open te doen en geduldig te zijn in hun lijden. Wanneer je verhalen leest of hoort over welke gruwelijke dingen de Martelaren te verduren hadden onder de hand van de verdrukken, dat men zich ging afvragen hoe het kon dat ze dit allemaal geduldig konden verdragen. Er is daarom geen twijfel mogelijk dat dit enkel kon door een genade en bescherming die het voor hen mogelijk maakte. Het beschermde hen tegen de pijnen en zorgde dat ze onwankelbaar bleven in hun geloof ondanks het vele lijden die men onderging.

We vertelden al dat de zwaarste vervolging was tijdens het bewind van Keizer Diocletian, maar dat betekend niet dat de vervolging na hem op is gehouden. Wanneer we praten over Heilig Apostel Petrus, de zegel der Martelaren, is het niet zo dat het Martelarenschap na hem is opgehouden. Wanneer we spreken over ‘de zegel der Martelaren’ bedoelen we onderanderen dat hij de laatste Paus is die gemarteld was door het Romeinse Rijk. Maar ook omdat hij de laatste is geweest die openbaar ten dood werd gebracht, want martelarenschap kan op een persoon betrekking hebben of zelfs over een hele stad of gebied afgeroepen worden. Bijvoorbeeld de stad Isna, die de Stad der Martelaren wordt genoemd, omdat alle inwoners van die stad werden gedood om hun geloof. Ook zoals de Theban Legioen die uit ruim 6000 martelaren bestond.

Het was door deze martelaren en standvastigheid dat ze de overheden in verlegenheid hebben gebracht. Het was voor de overheid of dat ze de Kopten voor zich konden winnen en hun steun te geven, door het stoppen van de vervolgingen, of ze zouden hen verliezen en zelf schade door lijden. De toenmalige overheid besloot een eind te maken aan de vervolgingen en de Keizer Constantijn die in het Verdrag van Milan in 313 AD vrijheid van religie vaststelde en zo de Kopten niet meer vervolgd zouden worden omwille van hun geloof.

We willen weten hoe de Kerk haar kinderen voorbereiden op het martelarenschap. Ze beruste hun met een diepe standvastigheid in het geloof en vertelde hen over wat er gebeurde in de vroege dagen van de Kerk met onze Vaders de Apostelen en de grote wonderen die toentertijd gebeurde. Ook voorzag ze hen met de boeken van hen die het geloof verdedigde en de apostolische geschriften. Ze bemoedigde de gelovigen ook met het bericht dat de Tijd des Heren nabij is en dat de Heer spoedig zal komen. Ze schreven herhaaldelijk in hun brieven de term ‘Maranatha’ wat betekend ‘De Heer komt!’ De term ‘marai’ betekend in het Syrische “de Heer” en “atha” betekend “komt!”. Ze zeiden ook vaak dat de Heer nabij (dichtbij) is.

Ze steunden hen ook in hun geestelijk leven, zodat het puristische leven verspreide, niet alleen voor de liefde voor het leven in reinheid, maar ook voor het toerusten om zorgeloos door te gaan ten tijde van vervolging of dood. Dat is waarom Apostel Paulus schrijft over het celibaat leven wat hij zelf ook leidde “en ik wilde wel dat gij zonder zorgen waart’ 1 Kor 7:32. Wanneer hij spreekt over leven zonder zorgen, bedoelt hij ook zonder zorgen in tijden van vervolging, moeite of verdrukking en wat er gaat gebeuren met de kinderen van de Kerk.

De Kerk was ook een vangnet voor de familieleden van de gemartelde en zorgde voor hen. De Kerk nam ook de overgebleven reliquien van de martelaren in bezit om deze te heiligen. Sint Yousios begon de verhalen van hen op te schrijven en bewaarde de reliquien van de heengegane Martelaren.

De tijd van vervolging bracht veel vaker een grotere standvastigheid in het geloof teweeg dan dat het zwakker werd. Ook het geestelijk leven wordt dieper en sterker tijdens vervolgingen, netzoals het vasten en gebed en dus de relatie met de Heer werd bekrachtigd.

Het laatste punt wat we willen uitlichten, is de vraag wat het Feest der Martelaren voor ons kan betekenen in ons eigen leven. Niet alleen onze fascinatie voor de gelovigen en het geloof zelf is een geestelijke les die we eruit kunnen halen, maar ook de moed en standvastigheid maakt dat we trots zijn om kinderen van de Heilig Martelaren van de Heer te zijn.

Een andere geestelijke les is het voorbeeld dat ze achtergelaten hebben tot navolging. Iemand vroeg een keer aan onze Heilige Augustinus hoe hij zelf ook een martelarenschap kon krijgen, terwijl de tijd van vervolging voorbij was. Heilige Augustinus zei tegen hem, dat als je dezelfde gesteldheid in je hart hebt als de Martelaren, je een bent met hen. Als je deelt in hun verlangen betekent het dat je verlangen naar de wereld er niet meer is, maar je verlangt naar de Here. Daarbij bemoedigde de Kerk haar gelovigen met dezelfde gedachten door niet te hechten aan het wereldse bestaan. Wanneer ze in de Kerk kwamen werd herhaaldelijk gezegd ‘Heb de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is; de wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de Wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid’. 1 Joh 2:15,17. Dit is een dagelijkse les voor de gelovigen.

Er was eens een monnik die een verlangen had naar het Martelarenschap. Er werd hem gezegd het klooster niet te verlaten en zich langs die weg te begeven. Maar dit advies nam hij niet voor lief en ging toch zijn eigen verlangen achterna. Eenmaal buiten in de wildernis werd de monnik opgemerkt door een groep Bedoeïenen die hem naar hun kamp riepen, maar deze Bedoeïenen waren kannibalen en hadden voor hem zeer nare dingen in petto voordat ze hem uiteindelijk in delen zouden op eten. Toen de monnik dit vernam werd hij angstig en dacht aan de woorden terug van zijn geestelijke vader en hoe deze hem vertelde weg te blijven van dit pad. De monnik

begon te bidden tot de Heer of Hij hem zou redden uit de handen van deze groep mensen. Hij zou voorzeker gedood zijn, als het niet was dat er na zijn gebed een groep bewapende huurlingen langskwamen. De Bedoeïenen sloegen direct op te vlucht bij het zien van de groep huurlingen, die de monnik totaal overstuur aantroffen. Daarom; denk niet dat het Martelarenschap een makkelijke weg is.

We zijn aan het begin van een nieuw Koptisch jaar, en in dit nieuwe jaar bidden we voor een goed begin, en we adviseren de gelovigen om tenminste een geestelijke deugd te nemen en deze eigen te maken door gebed en standvastigheid. Dit kan bijvoorbeeld de deugd 'verdraagzaamheid' zijn. Leer en train jezelf om kwade woorden van anderen of beschuldigingen te verdragen op een Christelijke manier zoals de Heer ons leert te wandelen in verdraagzaamheid en liefde omwille van het geloof.

Glorie zij aan God, tot in eeuwigheid, Amen.